

Roep tot actie

De islamitische wereld was in paniek en men beseftte dat als de oorlog zou worden verloren de islam definitief het einde kon beleven. De twee grote en belangrijkste pilaren van de islam, Turkije en Iran, verloren tegen de christelijke coalitie zonder dat de andere islamitische landen zich konden verroeren.

In het geheim kwamen geestelijke leiders van de islam bijeen en het onderwerp was om het laatste redmiddel in te zetten. Zij wilden hun spirituele invloeden gebruiken om een doorgang te forceren naar het Westen om een definitieve oorlog tegen de christenen te leiden.

Veel imams spoorden de regeringsleiders van de landen aan om mee te doen met de jihad tegen het Westen.

Enkele leden van de groep legden uit hoe dit moest gebeuren. Verteld werd dat vanuit elk moslimland legers portalen in zouden gaan en Europa bestormd zou worden door gebruik te maken van portalen, die opgezet worden om via de lichttunnels de christelijke wereld te bereiken. Natuurlijk met het risico dat het leger in conflict zou raken met het leger van de duivels en die van hun metgezellen.

Uiteindelijk ontstond grote psychologische roep om dit plan te accepteren, veel landen stemden in. Zij hadden weinig keus meer, volgens de beleving. Binnen de kortste keren zouden eigen volk kunnen worden overmeesterd door de christenen nu twee pilaren van de islam zouden vallen. Het was nu vechten of de nederlaag accepteren en buigen voor de christelijke leiders. Zoraïsten hadden nu de keus, of meedoen en

samen met de moslims optrekken in de portalen, in een gezamenlijke oorlog tegen het Westen of het eigen volk niet riskeren en wachten totdat de tijd rijp is en op het land een overwinning claimen op de islam.

In de islamitische wereld verspreidde het nieuws en gelovigen meldden zich bij het leger om te dienen voor de heilige oorlog. Vrijwel alleen moslims meldden zich aan en al snel werd een selectie uitgevoerd. Het leger bestond uit echte moslims!

Veel moslims beseften dat zich een addertje onder het gras kon bevinden. Zij waren bang dat de vijand de portalen en de gangenstelsels konden besturen. Technici wisten het niet helemaal zeker maar de controle leek in handen van het moslimcommando. Maar wel wezen zij op de risico's van oorlogvoering. "Het gaat soms niet

altijd zoals gepland," werd aangegeven.

"Maar als niets gebeurt, zal niets ontstaan en als de mens niet vecht als de nood hoog is, dan moet de nederlaag worden geaccepteerd.

Dan kan het dat het eigen ras het niet overleeft omdat de vijand geen respect wordt afgedwongen."

Op een avond gingen miljoenen islamieten de portalen binnen, die zij openden op het vasteland in geheime locaties en verscholen in tunnels. Zij hadden allang afscheid genomen van hun families.

Zij bewogen massaal door de portalen en allen hadden een kompas bij zich, waarmee de positie kon worden bepaald. Zij waren bewapend met

zwaarden en met machinegeweren om de oorlog in de portalen en in de gangenstelsels en het vasteland te kunnen voortzetten. Natuurlijk hadden zij speciaal voorbereid eten bij zich, waarmee zij enkele weken in leven konden blijven. De eerste confrontaties waren met de cins, die de stormloop van de moslims zagen aankomen, zij vluchtten naar veilige gebieden en schuilden voor de massa. Af en toe namen zij enkele moslimstrijders gevangen door deze om te leiden naar een virtuele gevangenis, die de ziel en het lichaam kon gevangen nemen. De moslimstrijders die in de gangen verdwaald raakten, werden opgevangen door cins of andere metgezellen van de duivels. Hen wachtte een bloedig einde of een jarenlange slavernij. Moslimpredikanten wilden dit voorkomen door met de cins te praten, echter werden de verzoeken niet ingewilligd.

Het leger stormde af op Europa en binnen de kortste keren werd Istanbul bereikt, van daaruit zou Europa worden aangevallen. De massa was aan de grens met Europa, zij stonden op het punt Istanbul te passeren, toen plots de ruimte waarin zij zich in bevonden drastisch begon te veranderen, horizontaal werd verticaal en andersom. In de verte, in de portalen, zagen de moslimstrijders christelijke soldaten, die bereid waren de wapens op te nemen tegen de moslims. Zij waren in grote getallen toegestroomd en wachtten op een mogelijke doorbraak van de moslims. Alle wegen naar Rome werden afgeschermd, gangpaden werden muren en muren werden paden. De dimensie ondervond een transformatie.

Jarenlang hadden de Europeanen voorbereidingen getroffen voor dit moment, het Europees schild

en het Galileo project waren speciaal opgezet om magische perfectie te kunnen bereiken. De grens vanaf Istanbul werd vermoedelijk getrokken in de maand *maart in het jaar 2015*, toen waren rare gewaarwordingen aan de hemel te zien. Duidelijk was een muur zichtbaar, dat bestond uit driehoeken, in de kleur lichtgroen, dat Europa van Azië scheidde.

Het magische systeem was eigenlijk met het blote oog te zien als men s 'avonds, bij heldere hemel, naar de lucht zou kijken met behulp van een telescoop. Duidelijk waren een soort sterren zichtbaar, die gelijken maar niet hetzelfde waren. De objecten waren vrij klein maar gaven zeer veel energie af, waardoor zij zichtbaar werden voor het menselijk oog. De kleur ervan was wit. Ook opmerkelijk waren de drie vage witte gewaarwordingen aan de hemel, die naast elkaar

waren opgesteld.

De moslimstrijders probeerden de wegen uit naar Europa, die zij eerder hadden aangekaart, maar alle werden geblokkeerd door een muur van vuur. Alle strijders werden weggeleid en ze wisten niet waarheen. De islamitische technici waren sprakeloos en radeloos. Het hele systeem werkte in het nadeel van de moslimstrijders en allen werden geleid naar een bepaalde plek in de hemel. Daar werden zij opgewacht door het leger van metgezellen van de duivels. Miljoenen moslimstrijders hadden geen keus en ook de metgezellen hadden geen keus meer, zo leek het, Westerse technici waren erin geslaagd de moslims in de val te lokken en te sturen naar de metgezellen. Het motief van de christenen was om deze mensen eerst met de duivel te laten vechten om deze vervolgens in een hinderlaag te

overwinnen.

De moslimstrijders probeerden de metgezellen te bereiken en een gevecht aan te gaan, maar ook deze hadden een list verzonnen, zij leidden de moslimstrijders naar een andere plek in het gangen - en portalensysteem. Het christelijke kruisleger volgde de moslimstrijders zonder een confrontatie aan te kunnen gaan.

Op een bepaalde punt aangekomen in het systeem, konden de moslimstrijders hun ogen niet geloven. Een tweede leger soldaten stonden op het punt de portalen binnen te dringen. Het was een leger van ongeveer één miljoen soldaten en het andere kruisleger telde ook ongeveer een miljoen, vluchten kon niet, de posities voor en achter waren ingenomen. De moslimstrijders keken elkaar aan en riepen aan dat het de Joden waren. De Joodse mannen droegen alle een

gewaad in de kleur zwart en de vrouwen gewaden in het wit, de moslim mannen droegen alle witte gewaden. Het waren veelal Joden maar ook zaten veel mensen van andere rassen tussen, waaronder veel Koerden, iraniërs en mensen van Arabische afkomst, die het zoraïsme verkozen boven de welbekende islam. De muren achter de moslimstrijders vielen af en het kruisleger trompetteerde en kondigde de aanval aan. De Joden hadden de moslims opgesloten in hun systeem en konden de moslimstrijders voort laten bewegen en sturen in de gangenstelsels en portalen. Duizenden christelijke technici deden hun best om de strijders in een val te lokken, gewoon achter de computer de wegen om te vormen in een doodlopende weg. De Joodse strijders hadden een overwicht in aantallen en hadden het systeem onder eigen controle.

Bloedige gevechten vonden plaats tussen moslims en christenen.

De moraal onder de christenen was weldegelijk hoger dan die van de moslimstrijders. De moslims spoorden elkaar aan en wisten weldegelijk dat het erop aankwam en dat er geen weg terug was en dat deze eindstrijd moest worden gevoerd om de christenen enig verdriet bij te brengen.